

РЕШЕНИЕ

№ 4592

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11905** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД/, чрез юрк. Д. Б., срещу решение №4578/18.10.2024 г., постановено по НАХД № 8528 по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2024 г., Наказателно отделение, 121-ви състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) №766537-F749370/23.04.2024 г. на Началник на отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция "Оперативни дейности" в ГД „Фискален контрол“, с което на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185 ал.2 ЗДДС вр. чл. 185 ал.1 ЗДДС за нарушение на чл.42 ал.1 т.2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.

Касаторът излага доводи за отмяна на постановеното решение и потвърденото с него НП. Релевира съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление. Мотивира неприложимост на разпоредбата на чл. 185, ал. 1 ЗДДС, доколкото нарушението не водело до неотразяване на приходи. Поддържа, че деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на НП или при условията на евентуалност съдът да приеме, че е налице маловажност на нарушението. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ на НАП – С., оспорва жалбата. Моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: контролните органи на въззиваемата страна на дата на 14.12.2023 г. в 14:19 часа извършили проверка в търговски обект, представляващ магазин „Т-М.“ в [населено място], ж.к. Д. до [жилищен адрес] стопанисван от „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. Установили, че в обекта има въведено в експлоатация и работещо към момента фискално устройство модел „MF-TN230QR“, притежаващо индивидуален №BN011081 с индивидуален номер на фискалната памет: 51011987, но в обекта липсва паспорт на фискалното устройство. Бил съставен Протокол за извършена проверка №ПИП №0133166/14.12.2023 г. Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Свидетелят М. К. И. заемащ длъжността инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил и надлежно връчил на представляващ дружеството АУАН сер. АН №F749370/19.12.2023 г. В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН дружеството не е депозирало писмени възражения. Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, като посочил, че нарушението е извършено в условията на повторност, но квалифицирал същото обвързвайки го с коректната санкционна разпоредба на чл. 185 ал.2 ЗДДС вр. чл. 185 ал.1 ЗДДС. Въз основа на тази фактическа обстановка СРС е потвърдил НП като законосъобразно и правилно.

Решението е правилно. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, доказателствата, които го потвърждават, нарушените разпоредби и наложената санкция. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП, актът съдържа изискуемите по закон реквизити и е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 185, ал. 2 ЗДДС, „...на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв.“, а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, а именно: „глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.“ Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на

продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (загл. изм. - дв, бр. 80 от 2018 г.)(Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.) е акт по прилагане на ЗДДС. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. лицето по чл. 3 от наредбата със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект паспорта на ФУ (фискалното устройство), с изключение на случаите по чл. 14, ал. 3 и чл. 50, ал. 6. Липсват данни в случая да са налице визираните в чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. изключения по чл. 14, ал. 3 при извършване на експертиза на ФУ от БИМ или чл. 50, ал. 6 при приемане на ФУ за ремонт. Съгласно чл. 2 ал. 1 от наредбата понятието "търговски обект" има същия смисъл, какъвто е вложен в легалната дефиниция за търговски обект, регламентирана в § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС, а именно е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби. Безспорно магазинът на адрес [населено място],[жк]до [жилищен адрес] стопанисван от „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД има качеството на търговски обект, поради което за търговеца съществува задължение да съхранява в него паспорта на използваното ФУ. Между страните не е спорно, че при проверката на 14.12.2023 г. от инспектори на ГДФК на ЦУ на НАП е установено, че това задължение не е изпълнено, с което е осъществен съставът на 42, ал. 1, т. 2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.

Безспорно в случая по естеството си нарушението не води до неотразяване на приходи. Такива обстоятелства не са и констатирани в приложения протокол от проверка. Поради това приложимата санкция в случая е имуществена санкция в размер от 500 лева до 2000 лева, като е наложен минималният размер от 500 лева. Макар в мотивите на НП да е посочено, че нарушението е извършено при условията на повторност, санкцията е определена по по-леко наказуемия състав, като сред основанията за налагането ѝ не е посочена разпоредбата на чл. 185, ал. 4 от ЗДДС. Посочената неточност не е основание за отмяна на НП, тъй като е в полза на нарушителя.

Не са налице условия за приложение на чл.28 ЗАНН, доколкото по делото не се доказва наличието на обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид. Представянето в последствие на паспорта на ФУ не е основание за прилагане на маловажност, още повече, че в случая гаранционната карта и свидетелството за окачествяване на паспорта са с дата 18.12.2023г., т.е. след датата на извършване на проверката на 14.12.2023г.

С оглед гореизложеното се формира извод, че правилно, законосъобразно и справедливо административнонаказващият орган е наложил предвиденото наказание за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, при липсата на предпоставките по чл. 28 ЗАНН за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че

касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определено в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №4578/18.10.2024 г., постановено по НАХД № 8528 по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2024 г., Наказателно отделение, 121-ви състав.

ОСЪЖДА „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ" ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.